ព្រះកែវឃើញគេស៊ីមិនឆ្អែត កក្តួលក្តៅទឹកទៅវិញ អញមិនខ្វះទេគេ
អស់ហ្នឹង ព្រោះតែចង់ដឹងត្រកូលកស្ត្រ ។ អ្នកវិលទៅដល់គោវិញ
ហោង ហើយលួកពោះបរិយកកាដន់មាស យកបានចំណីច្រើន
គោពោស ពោះពេញកាដន់មាសមិនខ្វះអ្វី ។ ព្រះអង្គសោយអស់
គោជន់អាហារ គ្រឿងរស់គន្ធាកក្រុងព្រះច័ន្ទ កំពុងតែសោយរៀក
មាត់ព្រៃ មិនមានភិតភ័យមិនដឹងខ្វល់ ។ ថ្ងៃធំពីអ្នកស្រុកនោះវិញនៃ
ដែលនៅក្នុងព្រៃខាំគ្នាភ្លេខ មើលទៅឃើញមាសច្រើនសំខ្លួន មីមាសក្ដ
ខ្វនតែសំដៅ ។ ព្រះគោទ្រង់ញាណដឹងជាក់ច្បាស់ កាដែងអស់នេះតែ
ទៅកាត់ បំរុងយកកាដន់មាសខ្ពុនខ្ពេ ហើយចាប់អញទៅមិនខានឡើយ ។
ព្រះគោស្ទុះទៅលេបកាដន់មាស ពេញពាសក្នុងពោះហើយ
ព្រះគោនៅឈរមើលកន្ទុយ ព្រងើយគ្មានព្រឺប៉ុនខ្វល់ ។ បើអញ
តែទៅរួចជាមួយ ប៉ុន្តែចង់ល្បងលឫទ្ធី បំណាច់អ្នកចង់គាប់
ស៊ី តែមកក្បាលមីរង្វេចកង់វេត ។ ព្រះកែវប្អូនហើយកុំអង្គុយ មក
គោឯកនុយបងឱ្យជាប់ ប្អូនអើយខ្វនឃើញមុខឆាស្លាប់ គេចូលមកចាប់
ទៅឥឡូវ ។ ព្រះកែវឃើញគេភ័យញ័រខ្លួន មុខក្រៀមស្រពោនស្ងួត
ស្ងួតស្រះសៅ ឃើញគេតែមកក្បាលវាលទៅ ក្រោកក្រេះស្ទុះទៅឲបង
យ ។ អ្នកស្រុកតែមកដល់ហើយណា កាំងឈើពេញគ្រាប់ព្រួញធ្វើ [illegible]
យកព្រួញណាយ៉ាងខ្លាំង បានបង្ហូនព្រួញពាក់កោងញ ។ ព្រះគោ

KHMER STORY LOVERS
សម្រាប់អ្នកចូលចិត្តអាន និង គម្លើងសិល្បៈអក្សរសាស្ត្រខ្មែរ

ឃើញគេចាក់បង្ខាប់ ញ័រខ្លួនចំប្រប់តែម្នាក់ឯង ទំបូងគន្ធយគោមិន
លែង អ្នកស្រុកប្រឹងទាញដឹកនាំទៅ ។ ព្រះគោគ្មានព្រីពេមមួយ
ឡើយ ធ្វើជាបណ្ដោយដើរលឿនស្មើ មិនឲ្យគេវាយក្រែងកើតក្ដៅ
ដើរបណ្ដើរទៅឲ្យអស់ចិត្ត ។ អ្នកខ្លះសរសើរថាគោនេះ ស្រួលដឹកមិ
ម៉េះគួរអាណិត ខ្លះថារើយយើងលែងគិត ក្រែងតែខូចចិត្តអ្នកកាល់
គា ។ ដឹកគោទៅដល់លើខ្នងខ្លួល ដីស្ងួតស្រួលបួលផែនពសុធា
កណ្ដាលវាំងគួដុះនៅនា ទីនោះជាប់គ្នាជាសន្ទុង ។ ដឹកគោបញ្ចូលក្រៀក
មិមា ហើយហាមប្រាប់គ្នាថាឯងប្រុង ប្រយ័ត្នក្រែងបោលឆ្ងាយសន្ទុង
ពិទ្ធគាដឹកឯបីដាន់ធុំ ។ ខ្លះថាគោនេះធាត់ខ្លាញ់ សម្បុរខ្មៅព្រិកដូច
ព្រំងទុំ សាច់ឆ្ញាញ់ស៊ីទៅមិនចេះធុំ មិនឆ្អាបហ៊ីដូចគោស ។ មេ
ស្រុកថានាំគ្នាធ្វើទៅ ឯងតាក់សំដៅបំពង់ក ឯងមើលធ្វើឲ្យស្រួលបួលល្អ
កុំឲ្យត្រដរយូរក្រពាប់ ។ ព្រះគោប្រាប់ទៅព្រះកែវថា អូនអើយបង ,
បាគោឲ្យឆ្អាប់ ខ្លួនយើងមុខជាគេសម្លាប់ បើដាបង់ស្លាប់ទីងគ្នា ។
មេស្រុកកន្ត្រាក់ទាប់បានដាវ ត្រីសម្លាវលើកឡើងងារ ព្រះគោរើក្លួង
ធាប់មុឺមា រលើកពសុធាប្រាំពីរកោត ។ ស្គះហោះសណ្ដកដើមកណ្ដាល
អណ្ដែតឡើងក្ដាលទៅទាំងមែក ហោះដល់ទៅចៀកស្រទាប់មេឃ
មេឃដាច់មែកបាក់ខ្ទេចខ្ទី ។ ក្ដារព្រះក្រពីដាច់ដូចគេកាយ ធ្លាក់មកពោ
ពិលព្រំថិបតី មនុស្សផងផ្អើលឈ្ងរស្រែកថាយើ ។ លោចមានទូទាំបារមី

ព្រាំង ។ ភាំងក្មេងភាំងចាស់ភ័យតក្កដា ភ្ញាក់ញ័រគោយាស្រឡាំងកាំង ខ្លះក្រាបខ្ទួលក្របក្បាលត្រង់ ពិការខ្លួនញាំងជាខ្មួន ។ អ្នកខ្លះបាក់ដៃខ្លះបាក់ជើង ខ្ទុញច្រមុះបែកបាលប្រេកខ្ទ មិនដឹងជាមានគុណបុណ្យបារមីលើសលន់ប៉ុន្មានស្តែង ។ ស្មានជាដូចគោសត្វមួយផង ក្មេងពាក់ចង្កៃម្នាក់ឯង នាំគ្នាតម្ពាប់មិនតិតក្រែង ខ្សែវប្វិលនេះអស់ពាំងស្រុកៗ ខ្លះជាវើយអើ ! យើងកល់គ្នា មើលទៅមុខជាមិនបានសុខ តាំងពីថ្ងៃនេះទៅមុខ មុខជាកើតវុកវៃគ្រប់គ្នា ។ ចាំមើលតែបកវិលមកវិញ ខ្លះយើងនេះមិញវែលទវេទនា មុខជាក្រឡាប់ដែនពសុធា តាំងគាបភាំងជាឆាប់ពុកតួច ។ ខ្លះដែលបែកបាក់ត្រូវពិការ ក្រោកដើរទៅណាកំពុំរួច ខ្លះត្រាន់តែត្រូវគ្រាតិចតួច គិតគួចតែយកខ្សុសកណ្តាល ៗ ក្រដាឹកត្រូវឯងជាំក្រ របស់ដីណាំយើងកុំពោល នាំគ្នាជណ្ដើមប្ញសកណ្តាល កាប់អស់ត្រែងរាលនៅតែគល់ ៗ ហើយគិតគ្នាជាអវុវែខពិការព្រៃនម្ទុះនាំអំពល់ ហើយចុះសែងគ្នាទាំងជួល នាទីមណ្ឌលប្រពន្ធកូន ៗ ណាស្លាប់ក៏កប់ពោលទៅចុះ ធ្វើម្តេចគឺគ្រោះរបស់ខ្លួន ព្រោះយើញភាជន៍មាសព្រៃនសំនួន បង់បានសព្វខ្លួនយើងមិនប្រែ ៗ ហើយកាប់ព្រឹកដឹកកប់ខ្មោច ណានៅដើររួចឡាដើរ អ្នកខ្លះឮហើយជាអើ១ បើព្រៃនម្ទុះតែសែនម្តេចអស់ ៗ ខ្លះសែងខ្លះគ្រាហ៍នាំគ្នាទៅ ដល់ចំលំនៅផ្ទះវិញៈស្មោះ ជូនអ្នកពិការដល់ផ្ទះពស់ ណាដែល

ស្លាប់នោះចោលនៅព្រៃ ៗ ស្រីៗដែលប្តីពិការខ្លាំង ស្ទុះមកតាំង ៗ
ស្ទូរទាប់វ៉ៃ កើតហេតុគេវះម្តេចដូច្នោះនែ បែកបាក់ជើងដៃគ្រប់គ្នា ៗ
ប្តីឆ្លើយថា ហេតុចង់បានទ្រព្យ ដល់ខុសចំណាប់គោរបាលតារ អញ
នេះគ្រាន់តែបែកក្រៅ អ្នកខ្លះមរណាពោលប្រគេន ៗ គោនេះតូក
មានឫទ្ធិ កណ្តាលដល់ពីរកមិនដន់ បោះដកអណ្តាតខ្វាស់លើសលន់
រណាស់ម្នាក់កិនជាប់ពោរពាស ៗ ណាដែលប្តីឆាប់យំខ្ញុំថា ព្រោះ
ចិត្តប្រាថ្នាចង់បានមាស ឥឡូវមិនបានស្លាប់វិនាស មិនឃើញយក
មាសមកខ្សុរទ្រព្យបាន ៗ ខ្លះស្ទូរកណ្តាលធំកប្តាំក្រៃ របួសដំណៅឈឺក្រុង
ប្រាណ រួចតែចិនដឹកអស់ប្តូរបាន គ្រប់ប៉ប្រែប្រាណពាស់ជាក្មេង ៗ
ធំកទៅជាក្មេងតែគ្រប់គ្នា ក្រវិក្រវាត្យគត់តក្រែង ច្រាប់គេហៅគ្នាថា
អញក្មេង អរណាគតក្មេងភ្នាដៃព្រាង ៗ អ្នកស្រុកគ្រប់គ្នាដឹងជាក់
បក្រស់ តាំងយាយតាសរសុតស្ទាព្រាង តាពាស់កាន់ប្រែដើរតាង ៗ
ស្ទូវតែបំណងចង់ខ្វុនក្មេង ៗ ត្រល្បប់មានរដិមកណ្តាល ដែល
គោដកពោលជួលជាគ្រឹង ពាស់ការបានធំកទៅជាក្មេង អរហក់
ក្រក្មេងទៅយកដៃរ ៗ ទៅនោះស្ទួតែពូកចាស់ ៗ ណាកត់បោស
កំបានខ្ញែរ ខ្លះចាស់ពោរពេកដួលវណាល ដើបឡើងអង្អែលក្បាល
ហើយរត់ ៗ ទៅដល់ដណ្តឹមគ្នាប្រញាយ ខ្លះណោងពីឆ្ងាយបានមែក
ពួក ណាគ្មានបានសោះហើយគ្រៀមមុខ ជង្រើមផ្ទឹក ៗ មុខនៅវ៉ៃ ៗ

អ្នកទូរគ្នានុងបុរសកណ្តាល ឃើញព្រះគោពោះយកដៃ ស្ទាបទឹក
ទៅលេងតែម្តង ចាស់នោះនឹងប្រែទៅជាគ្រួ ៗ ចាំនោះក្លាយកទីធម្មារម្យ
ព្រះគោទាំងពីរក្រឡេះក្រោមថ្មើង បណ្តាស្រុកនោះស្ទើរគ្រួ ទោះចាស់
រណ្តំប្រែគ្រួរស់ ៗ កាលនោះអើយអើយកាលនោះ ព្រះគោនោះបួស
ខណៈនោះ បន្លាបចុះមកដល់ឲតក់ព្រៃ ឃើញព្រះគោពិរួមខ្ញុំទាក់ស្រែ ៗ
គោធំនោះបម្រាប់ព្រះបារមី សើមគែកសប្បាយណាស់ គន់ទៅ
គ្រួរឹកក៏ប្រាប់ប្អូនប៉ុន ហើយនាំប្អូនចុះលេងកស្រឹម ៗ ព្រះកែវជាបង
ម្តេចពាលទៅ បើគាត់មើលអ្នកសក្តិ មិនឃើញហើយគាត់ខឹងក
សើយ ពោះបោរស្តាប់ប្រាជ្ញស្រែលង ៗ ព្រះគោប្អូនរឹកគាត់ថា ខ្ញុំប
ពិភព ព្រះខ្ញុំ ចាំមានសំណាក់នោះរស់នៅ គុណគាត់នោះជាង
ទុកក្រោយបាន ៗ ហើយនាំគ្នាទៅក្រោមដើមពោធិ៍ ព្រះកែវព្រះ
គោមានពីរព្រៃណា ទេប្រមាត់ស្រស់ស្រាវក្បែរក្បាន ហាក់ដូចប្រិយណា
ឥតគួរក្រក ៗ ថ្ងៃរសៀលណាភ្លឺរគួន មើលផ្លូវស្ងាត់ស្ងួនស្ងៀមលំនៅ
ជាទព្រះកែវមាសទូក ប៉ុនគ្រឹងទូកខ្ពង់ហើយ ៗ បានជាមិនឃើញ
វិលមកវិញ ព្រោះទៀនដើរចេញពីព្រៃហើយ ស្រែកហៅគគួនពុំឮ
ឡើយ ក្តុំរំពេយប់ហើយនៅឯណា ៗ ទំប្រឹងហៅគួនរាំងវល់ពាក់
ទឹកភ្នែកស្រែកស្រាក់សោយសោក រត់ទៅដល់ដើមពោធិសាខា ពុំឃើញ
ក្មួយរៀនពីរឡើយ ៗ ឃើញតែកន្ទុយលេងថ្មី ស្ងាត់ញាក់ស្រាំដឹងពុំឮ

ហើយ កូនទៅណាបាត់ផុតហើយ កូនអើយផុតវិតក្នុងគេ ៗ រកកូនមិនឃើញហើយសោកា ស្រក់ទឹកនេត្រាហូរស្រស្រាក់ សព្វថ្ងៃធ្លាប់ឃើញកូនវិលក្ខណ៍ រសៀលត្រដាក់វិលមកដល់ ៗ ផ្សងទៅបាត់ភិនភាគទៅ ហើយដើរស្រែកហៅសព្វកន្លង់ រត់រកគ្រប់ឃើញស្មើរលាច់ខ្យល់ ក្នុងព្រៃព្រលប្រែកបក្សា ៗ ស្រែកហៅរកកូនកណ្តាលយប់ មិនបានឈរឈប់ដេកនិន្ទ្រា ប្រះទូងអន្ទិយសោយសោកា វេលាទុក្ខតំបូលសខ្ទប់ ៗ ពេះក្ខាក់ស្មារតីឡើងគាលណា តាំងសោយសោកាញ៉ីវិប្រែប់ ព្រាត់ក៏ហៅទាំងថ្ងៃយប់ ចូបចូលគំរប់ប្រាំពីរថ្ងៃ ៗ ផ្លែឈើពុំបានបរិភោគ្គា ទ្រមអស់កាយាទន់សរសៃ ទំដើរមិនរួចសោះឡើយនៃ កកិតក្នុងព្រៃកណ្តាល ៗ ក្រែងមានផ្ទៃជ្រះដោយដី គ្រាន់នឹងស្រើយបរិភោគ្គា ផ្លែឈើក៏គ្មានស្រឹមឡើយណា ទំប្រឹងស្រែកឡើងក៏រួច ៗ ហើយលង់ព្រៃលេសរួលប្រែទង់ ហៅកូនក្តុងក្តក្រលួច គ្មានដឹងដំណឹងកូនគិតតូច ទៅណាមិនរួចដាច់ពោះស្លាប់ ៗ ថ្ងៃគតិព្រះឥន្ទ្រទោះញ្ញានៃ គណ្ឌុក ព្រះវេរក៏អស់ស្លាប់ ចុះចាកទិព្វវិមានសយទាធាប់ និយាយប្រាយប្រាប់ក្រឡាបរទេស ៗ ជាអញ្ជាចង់ទៅបំពេញព្រឹក្តិ ថ្ងៃនេះមុខឡោសចេញស្មើ ចុះទៅរាងមនុស្សលោកតាមនៃបង្ក្រឹមក្នុងព្រៃតាមសណ្តាប់ ៗ ហើយស្តេចទ្រង់ព្រះពស្ត្រកូសា តាក់មកុដសង្ហារសូត្រស្របស្រាប់ ព្រះហស្តព្រះអង្គទ្រង់ល្ពាក់ធ្នូ ចន្ទ្រ

ប្រញាប់ហោះចុះក្ដាន ។ ដល់ហើយព្រះអគ្គិលើកចង្ក្រម ភាវនាចូល ចំត្រង់ទីស្ថាន ដែលខ្មោចមារណាស្លាប់បង់ប្រាណ កំពុងបែក ឈាមជុំអសោច ។ ក្លិនខ្មោចមនុស្សប្រុសស្រី អម្បែងបក្សី ជំពូកួច ព្រះឥន្ទដាក់ឈានជម្រះខ្មោច ទុំរិនអសោចឃើញជាក់ ស្ដែង ។ ថាអេះ! មនុស្សនេះមកពីណា ដួលស្លាប់ឯកាតែម្នាក់ ឯង ម្ដេចហ៊ានមកដើរមិនគិតក្រែង ឬមួយវាធ្វើងដាច់ពោះស្លាប់ ។ ព្រះឥន្ទ្រទ្រង់លុបអាសន្នយានទៀត ទ្រង់ទតសង្កេតយល់ធុតធាប់ ខ្មោចនេះជាមនុស្សប្រសើរគាប់ មោះមកឥតគ័ក្រាត់ក្រាស់កូន ។ ដូច្នេះអញប្រោះខ្មោចនេះណា កុំឲ្យអាសារៈពាលៈសារៈសូន្យ តែអញ មិនប្រោះខុសដល់ខ្លួន ជៀតមកជួបជួនជាមិស្រ្ដយ ។ នេះគឺបរិភោគ សត្វ មហាបុរសតែប្រសើរពេក មិនប្រោះខឹងក្នុងផែនដី ភ្លូកវាំង ពីក្សៀតក្រឡាប់ផ្កា ។ យកទឹកក្នុងមកប្រោះខ្មោច បាត់ក្លិនអសោច នោះហើយណា នាំហោះទៅឋានត្រៃត្រឹង្ស សម្ដេចឥន្ទ្រាទ្រង់កន្ទរ ។

បទនគររាជ

យកទឹកបាចសាចលាសទៅ ទឹកមន្តធ្លាក់ត្រូវត្រង់ឥន្ទ្រិយ មារណាពុំ បានរស់រួចជីវី លើកដៃទាំងពីរថ្វាយបង្គំ ។ សំពះបរម្ដេចព្រះឥន្ទ្រា ទាំងទេវាជាធំ ព្រះអង្គប្រោះប្រាណជីវិតខ្ញុំ ខ្ញុំក្រាបសូមស្មា ស្មារទោសា ។ ព្រះឥន្ទមានព្រះបន្ទូលហៅ ទៅនេះឯងខ្សូរអញ

នាំបា ទៅឧប្បត្តិឡើងបង្កើតជា ព្រះកេតុមាលាបាថាម្ដេច ? ។ មាណពថាៈ ! ព្រះគុណថ្លៃ តាមតែប្រណីទ្រង់សព្រែប ឱ្យខ្ញុំធ្វើ តាមតែស្ដេច ទ្រង់ផ្ទឹមសាច់ខ្ញុំរបួសក ។ ព្រះឥន្ទ្រទ្រង់នាំយាន ស្ដេច មានសម្ពីបរិវារស់ព្វកនាង តាំងអគ្គមហេសីស្រីសំអាង តាំងពីសេនាមាត្យមានខ្ទង់ស្ដាំ ។ មានប្រាង្គប្រាសាទប្រសើរសម ពលផងដេញដំរីហ៊ាំ បំរើសព្វថ្ងៃតាមចំណាំ គង្រែងគង្រំា សព្វវេលា ។ បានសោយសម្បត្តិបរិបូណ៌ហើយ ពិតពុំលង់ឡើយ ព្រះឥន្ទ្រា អតិសេកប្ដេហើយស្ដេចលេលា ទៅកាន់សេនាពេជយ័ន្ត វិញ ។ ថ្ងៃនីព្រះកែវទីព្រះគោ ដែលនៅដើមពោធិ៍នោះឯងបញ្ច នៅលង់ពាស់នាំទៅដើរចេញ ព្រះទាំងគោដេញដំបសព្វផង ។ ព្រះនាងពីរប្អូនបារមី ឲ្យរៀនបាលីក្បួនកេទផង រៀនចប់សិល្បសាស្ត្រ គ្រប់ហើយហោង ទើបបាននាំបង់ចេញដើរ ។ ឥឡូវមិនទាន់ បានស្ត្រីរៀន អស់ទាំងរៀនបញ្ចសារពើ គិតថាព្រះកែវនៅតូចស្មើរ ក្បួនក្រេះខេត្តខាងណា ។ ហើយនាំគ្នាទៅលេងសប្បាយ ក្រោម ពោធិ៍ត្រសាយមែកសាខា ត្រៀវត្រៀងរលីមមករាំ វេទពាក់ខ្សែគ្នា ដណ្ដប់ ។ ព្រះគោរឆាចង់ភ្លកាណពីប្អូន ក្រអឺសោះសុខ្សគ្នានាំង សព្វ គ្មៀនត្រូវគាលណាញ័រចំប្រែប់ គិតគ្រប់ទើបហៅព្រះកែវថា ។ ព្រះកែវអ្នកមើលបើណា ទ្រង់ម្ដេចកំព្រាខ្ញុំព្រឹក្សា យកគាំកន្ទេលគ្រប

កាត្នា ឋិតបាំងការយាពោះចំបែង ។ ចូរប្អូនមកលូកក្នុងពោះបង យកៈវាអាចនឹងហាំងកន្ទេល ដណ្តប់គ្របខ្លួនក្ងានដូនក្រង ក្លៀងទៀត ប្អូនឯងក្រោកពុំបាន ។ ព្រៃកន្ត្រះហើយលូកចាប់យក ទោអាចបានមក ដណ្តប់ប្រាណ ការៈនាងៈរាៈប៉ះក្លៀងប៉ុន្មាន មិនប្រាប់ដឹកជាមដល់តិច ឡើយ ។ បើឃ្លានចង់បរិភោគអាហារ លូកដៃប្រាយកកន្ទើយ ចំណី យ៉ាងឆ្ងាញ់និងវាឡើយ បរិភោគរាំបើយសព្វវេលា ។ កាល អើយៗកាលនោះ ខ្ញុំនឹងពីស្តេចមាកពិកដ ស្តេចត្រង់នគរមានអំណាច បន្ទូលបង្គាប់ព្រះបស្ត ។ ប្រជាជនសុខក្សេមក្សាន្ត ឥតមាន ទុក្ខព្រួយអ្វីឡើយណា ស្តេចមានទេវីអគ្គជាយា ឈ្មោះនាងបទុមា កល្យាណី ។ នាងមានរាជបុត្រប្រាំព្រាអង្គ រូបស្អាតត្រចង់ ស្មុគ្រីប្រែ ស្មុគ្រក្រមុំឥតស្វាមី ។ ស្តេចព្រួយព្រះទ័យឥតគណនា ។ ទីងស្រុះឡើងនៅប៉ុណ្ណោះបាន មហារាជត្រាស់ប្រើអស់បុត្រា ខឹង ស្វែងរកគូដាមចនគា ឱ្យស្តេចប្រជារាសុខស្សប្រែ ។ ស្តេចផ្តោក រាជបុត្រ អភិយោគស្រាយវង្សប្រែយត្ន យាមក្នុងយាមក្រៅច្រើន សក្តិ ប្រែយត្នក្រែងមានប្រុសចូលដល់ ។ កាលនោះរាំងប្រាំកុមារី ចង់បានស្វាមីរែងតិកខ្វល់ ប្រែដេកកាលណាស្ងួតចាប់ខ្យល់ ទឹកទ្រលំ សំណក់ពីព្យួរមេ្មះ ។ ត្លៃព្រានទឹងក្រស្តេចជាស្តេច ខ្ញុំនឹងស្តីរដាច់ ខ្យល់តៅហើយ ឬជាតិខ្ញុំគ្មានគូព្រេងឡើយ ម៉្ល៉ោះហើយសមតាស់

ខ្ញុំអាសារ ។ ប្រមាណបានពីរបីឆ្នាំទៀត មើលទៅសមឃ្មាភនាង
ប្រាថ្នា ខ្ញុំលើកដៃផ្គងហើយសច្ចា បន់អស់ទេវតាសួរលក្ខណ៍ ។
ខ្ញុំឲ្យបានភ្ជាប់ថ្មីនេះ១ នោះជាស់ណោមកត្តសាច់ដ៏ញញ្ញ នៃបុន
គឺបើគ្មានប្តីមួយរ: ខ្ញុំព្រមលើសលង់ពន់ប្រមាណ ។ ចូលទៅល្អន
បេត្រភិសា១ រីតនឹងពីបាកប្រហុតប្រាណ ស្រែបស្រាលស្រីទើង
ទប់កុំបាន ប្រះប្រាណសរសេបសញ្ញប័ត្រ ។ ក្នុងអ្នកទាំងរគន៍ទៅត្រយុំ
រៀបការផ្ចុំផ្គុំគ្រួសារក្សែ ស្លាប់ក្នុងដេញដំរើងកាក់ ស្រែបស្រាលគួរ
អាក់អាលឥតអត្ថ ។ ល្អល់សួរស្លាប់ក្រៅក្រោយ កុមារប្រកាយមាន
ចិត្តបង់ នាំគ្នាទៅចូលទឹកស្រះស្រង់ រំហើយត្រង់អន្លង់ដងរនៀរ ។
បក្ខាលរៈហេតុពោធិសត្វ មហាបុរសគ្គាប្រទល់ស្រុក ព្រះអង្គ
សញ្ញាប្រាថ្នាទុក ជាគូរជាមុខទីនជួបគ្នា ។ ព្រះកែវធីនខាងតាងីតា
សារស្អមប្រាថ្នាច្រើនជាតិជា មួយរយនៃសែនជាតិមិនឃ្លាតឃ្លា សារ
មកជួបគ្នាដល់ទិញបាន ។ រីឯបង១ បួនពាក់នោះ មិនមានក្តៈឈ្មោះទុក
និពាន មានៈឈ្មោះកែបូខជាតិកញ្ញាណា និភាវៈឈ្មោះហៅៈតាំ
ធំា ។ ហេតុតែសំណាងព្រេងនៈអ៊ំដល់ បង្កើតកក្តស់បង្រ្គប់គ្នា
ទៅពួកតិរលៀនសួបពៀរ បងអើយមកពីខ្ញុំនឹងប្រើ ។ តិលៀនក្ត
នាងហៅហើយណា ស្លាសុះប្រើក្រោកទៀនដើរ រត់ចូលទៅដល់
មន្ត្រីស្ត្រី ម្ចាស់មានដំណើរប្រើទេណា ។ ទើបនាងទៀតឆ្លើយប្រាប់

ទៅអី គេតោងពាក្យអ្វីម៉្លេះណា បងអើយអង្គុរកុំជិចត្ត បងចេរ
យាត្រាទៅលេងព្រៃ ។ ចាំនឹងសប់បងជួនស្ដីចាំរ៉េរ ពួកពាលសេនាម្ចាស់
បន្ទ្រី នាំនាងដំលៀងឡើងនាប់អាវ ទូលមហាក្សត្រថ្មដាប៉ិតា ។
ផុប៉ះហើយទុនកាយថ្វាយបង្គំ ប្រណម្យហាក់ហត្ថលើសិរសា គង់គាល់
នៃបង្គុំព្រះមាតា បិតានោះណាចាំងពីរនៅ ។ កាលអើយអើយ
កាលនោះ ស្ដេចមាគធិកជក្សត្រចមទៅ សួរជាបុត្រស្រីមាសតៅ
កូនមកនេះហ្ន៎មានការអ្វី? ។ បុត្រប៉ិក្រញ៉ក្រាបទូលវិញថា សូម
ទានមេត្តាប្រោសប្រណី ខ្ញុំកូនអង្គ្រគណាសំសព្ទាថ្ងៃ សូមលាទៅព្រៃ
លេងគង្គា ។ ព្រះអង្គទ្រង់ស្ដាប់កជបុត្រី ក្រញ៉ក្រាបសិរសីបង្គំ
លា ទ្រង់បើកឲ្យកូនសួនក៏ជា កូនអើយនាំគ្នាទៅលេងចុះ ។ ផុតក
នឹងឲ្យអស់ក៏លៀង ហៃហាមតមនាងទៅភ្ញាំងអស់ ទៅលេងប្រយ័ត្ន
កុំឲ្យមារ ខ្លាចក្រែងមានប្រុសចូលរាយលំ ។ ទ្រង់ពោះស្រេច
ហើយប្រើក៏លៀង អស់អ្នកអស់នាងឲ្យរៀមទំ ឯងមើលត្រួតត្រា
ការរក្សុំ កើតហេតុអញពុំមានប្រណី ។ និយាយហើយក្រាប
បង្គំលា បិតាមាតាចុះដល់ដី ក៏លៀងនាំហែហួងក្សត្រី ទៅដល់
ស្រះស្រីសួនឧទ្យាន ។ ខ្លះប្រៀងបង្ហែរលេងអ៊ូអរ ខ្លះដៃបន្ទរ
សូរស័ព្ទសាយ ខ្លះកាន់ប្រអប់ផ្កាលេងពាន ហែនាងកល្យាណស្រង់
ស្រះស្រី ។ គេព្រងសំណាងទៅជ័រ ទឹងបាងកស្គាព្រះស្វាមី

នាំទៅឲ្យជួបព្រះចក្រ គង់នៅក្នុងព្រៃប្រែបស្រះស្រង់ ។ នាំចិត្តនារី
ទាំងប្រាំនាក់ ឲ្យនឹកឃើញជាក់មានចិត្តចង់ ទៅលេងឯស្រះទឹកថ្លាយង់
មានទឹកគពង់ពបរល័ញ ។ ប្រាប់អស់គីលៀងផងកញ្ញាឡាយ មាន
ស្រះមួយឆ្ងាយទឹកគគ្រេង គ្រែឃើញនាំគ្នាទៅលេង តាមដោយរៀង
វិល្បងគ្រប់ប្រការ ។ ហៅស្រះមុចលិន្ទផលផងដើរ ទឹកសោតខ្ញាញ់
ទៅដូចបុប្ផា មកហើយប្រញាប់ទៅគ្រប់គ្នា ឥងអាលបេះផ្កាព្រលិត
លេង ។ ហើយនាំគីលៀងទៅស្រក់ លលូកចំអន់នាំប្រែវៀង
គីលៀងប្រចៀងមិនគោតក្រែង រកាំវន្ទន៍ហាមុខទៅ ។ បាន
ដល់មាត់ស្រះទឹករង្គថ្លា មើលមានបុប្ផាវត្ថាលឈ្មោះ ក្រវ៉ាន់ក្រវ្យង់ហើរ
លឿនស្ងៀ ចុះជាប់ទំនេរផ្កាលិចង់ ។ ក្របយកលំអងក្រងកេសរ ទន់
តាបពួយហ្វេរជាប់ក្រវ៉ាន់ តាំងហើរត្រដែតត្រសែតត្រង់ សំដៅចាប់ចុងចន្ទ
ក្រិស្នា ។ មើលមានសន្លឹកផលិតភាន់ ឈូកព្រាលឈូកសន្សង់ក្រពុំផ្កា
មានហ្វូងសាកយលាយផងគ្នា ត្រលិតស្លាបពាស្លាបត្រែ ។ ទំទៅ
ដល់ឈប់លើមាត់ស្រះ ហើយនាំគ្នាថ្លាសំគ្រឿងអលង្ការ ចុះស្រង់កំសាន្ត
ភិរម្យថ្លា ក្តិចក្តាប់បុប្ផាកាន់ដោយដៃ ។ ខ្លះមុជក្រសាវកាវតាប់ចង់ ដេញ
ចុះដេញទៀងរាក់រំលាវ ខ្លះកាច់បុប្ផានាំមកនៃ ថ្វាយរកត្រីត្រអូប
ឈ្ងុង ។ ហើយនាំគ្នាទះដោះក្រពុំ ហៅគ្នាមកជុំជិតទឹកលេង ទឹកសោត
ស្រកបែកផ្កាក្រែង សប្បាយនឹងល្បែងគ្រប់កាលគ្នា ។ ទើបនាងបបួល

ទះកាស់ចាប់ បែរមកក្តិចគាប់បទុំមា ធ្វើកាស់ដាក់ខ្ទះកន្ទុំគ្នា ដណ្តើម កាស់គ្នារត់ឆ្វេងឆ្វា ។ កូនកាស់អណ្តែតត្រសែតតៈ៧ សំដៅនាងពៅក្តធីតា នាងរើសកាស់បានគាប់កាលណា ដេញញៀចក់ល់គ្នារត់ចោល ។ បណ្តោះគេចុះទឹកជ្រៅ រីឯនាងពៅទៅមិនដល់ បែរដេញកំលៀនរត់ គ្មានសល់ ដេញស្ទើរដាច់ខ្យល់ញៀចមិនបាន ។ គិតតាំងសារលេង មួយគ្នាទៀត ខះកាស់ព្រានព្រាតតែគ្រប់ប្រាណ គ្នាព្រាយបនោ គេចាប់បាន ដេញញៀចមិនមានសល់ទំនេរ ។ ព្រួតគ្នាដេញញៀច ពៅធីតា ដៀតៈឃើញកទិដ្ឋាតូចជាងគេ មិនដែលគេចរួចដល់ម្តងៈខ ណាស់ពេកស្រែកៈដររត់ឡើងគោក ។ គីលៀនដេញតិររត់តាមៈ៧ រីឯ នាងពៅរត់តួនជ្រក តាមដេញមិនទាន់ត្រឡប់មក នាងនាំឋៈសៀកសិក ពួនពុំបាត់ ។ ថ្ងៃនពីព្រះកែវកុមារ ដួនបែរនេត្រាយន់យល់ជាក់ ឃើញ អង្គក្សត្រីស្រីគ្រប់លក្ខណ៍ ធៀនបែរព្រះភក្ត្រក្រហមសាយ ។ នាង ក្ញាក់ព្រឺកបែរនេត្រា ឃើញអង្គកុមារឈើតឈាមឆាយ ក្រឡេកចាប់ចិត្ត ស្រយុតកាយ ខ្មាសក្សត្រពណ្ណរាយទុនដាក់មុខ ។ ហើយនាងត្រឡប់ វិលមកវិញ កេតរើសអំនេញរើងជាទុក្ខ ណាព្រួយមិនទាន់ស្គាល់ភូមិ ស្រុក ឈ្មោះម្ដាយឪពុកតែសព្វខ្ញុំ ។ ធ្វើម្តេចនឹងបានមកជាប្ដី រួម រក្សាមេត្រីប្រុសស្ងួន នៃបងឥត្យរួមរីកផ្ដិតដិតខ្លួន ប្រុសអើយមកជួនបួប ប្អូនម្ដង ។ គ្រាន់តែឃើញតានាំវរបិត្ត មិនបាននៃបងឥត្យនឹងជួនស្ម័ង

ល្អម្លេះធ្វើម្ដេចបានសាសង និយាយទីងថែងប្អូនអស់ចិត្ត ។ ឥឡូវឃើញគ្នា
ពីចម្ងាយ ឲ្យតែប្អូនស្គាល់ព្រះនាមស្និទ្ធ នាមស្នេហ៍លោវែរជាមិន
ស្បើត ឥតមានខាប់ចិត្តមកទីងប្អូន ។ រឿងនាងចុះស្រង់ក្នុងស្រះស្រី កក្រោ
កញ្ច្រិះក្រៀមស្រពោន ស្រពាប់ថប់ណាប់ក្រង់ឃ្លាតខ្លួន ម៉ែះហើយសម
ប្អូនដឹងអន្តរាយ ។ ថ្ងៃនេះព្រះកែវកុមារ ឃើញទៅពីតាទើតនាមនាយ
ស្រឡាញ់ជាប់ចិត្តឥតសោយ ចង់លេងសប្បាយទីងប្អូនស្រី ។ ព្រះកែវ
ប្រាប់ទៅព្រះគោថា ចាំងស្រីពីណាល្អប្រិមប្រិយ ធ្វើម្ដេចទីងបានរួប
បេត្រី សមបារីប្រណីជួយប្អូនផង ។ ព្រះគោប្រាប់ថាប្អូនប្រុស
ភ័យអ្វីប៉ុណ្ណោះទុកឲ្យបង មុខជាមិនទៅណាឡើយហោង ខ្ញុំស្រុក
ជាគូបងប្អូនឯងហើយ ។ ព្រះកែវថាចង់ទៅលេងទីត ចាក់គេកេតជិត
បង្អើយ ព្រះពាំពេចពុំយូរទៀយ ផុតហើយត្រឡប់មកវិញ ។
ព្រះគោថាប្អូនទៅលេងចុះ តែកុំទៅអស់ប្អូនពុំទៅ តបឃើញគេល្អ
តាមគេទៅ ពៅរងចាំនៅតែម្នាក់ឯង ។ ប្រាប់ថាប្អូនឯងលុក
គោះបង់ យកព្រះខ័ស្រ្តផងមកកាត់តែង ស្លៀកពាក់ឲ្យល្អសមទៅ
លេង ត្រប់ស្បៀងជាមួយនឹងស្រី ។ ព្រះកែវលុកគោះបង់ពាក់
បារះហើយភាញបរកមកព្រះទី ស្លៀកកាសាយព្រស្ដែងព្ជាថ្មី មកុដ
កែវមណីសប្តារវិត្ត ។ រើបស្ពាប់ទ្រង់គ្រឿងលេងផ្កា ពាក់មកុដ
សក្តាស្អែចំណាប់ សម្រាប់ជារៀបធ្វើផ្ទាល់ មន្ទុសក្រឹតែខកពន្លឺមត្តី

ម្ចាស់ ៗ ស្រេចហើយព្រះអង្គចរយាត្រា ដល់ស្រះអំបូរយល់កល្បាគត កំពូលលើវិភូតក៏ជាន់ ដល់ហើយក្សត្រក្បត្តឈរលេងបរនៅ ៗ ឥឡូវឯងចង់លេងទឹងគេ ខ្លាចក្រែងគេជេរថាម្ដេចទៅ ។ ហើយថាប្អូនប្រុសកុំសៅដៅ បុណ្យព្រេងមាននៅចុះលេងបាន ៗ ថ្ងៃនេះពិតនាថនៅធីតា មើលឃើញក្សត្រាឥតឥតក្រែង រីងថែមស្រឡាញ់គេញ ចាំបែង កើតវុកម្ចាក់ឯងលេងបន្ទប់ ៗ រីឯបងវក្សត្រ ឃើញព្រះបក្រីឈរក្រោមម្លប់ រូបរាងទន់ព្រាយសមខាំងគ្រប់ ស្មើភ្ញីល្អបដូចបន្ទ្រា ៗ កុមារីស្រឡាញ់ស្មើរខ្លាត្រូវ នាំគ្នាឈរជាន់មើលកុមារ កុមារីស្ដីបញ្ជៀងថា ឲ្យគេកុមារនិយាយផង ៗ ឃើញនែអ្នកប្រុសកំឡោះនេះ ឈរមើលជួបប្រទះនឹងភ្លាសផង ឃើញខ្លួនស្រីទៅ ផ្ញើនវុង ប្រមាទបំភាន់ពីលៀនណា ? ៗ ព្រះពោធិសត្វឆ្លើយវិញទៅ យើងគេឥឡូវមិនប្រាប់ ថាទៅពីលៀងស្ដើបរវេរ មកនេះដោយសារ ស្រះភ្ជាប់ខ្លួក ។ នីតាឆ្លើយថាអ្នកប្រុសនេះ ពេញហៅចំបងគេដ៏ភរភ្លូត ឃើញស្រីមិនថា-ថាភ្ជាប់ខ្លួត បេះដើមកន្ត្រៃគេស្ដាប់ ៗ ហើយចុះឃើងជាទាំងតែក្រើអ្វី ព្រោះពាក្យសំដីលេងមិនគាប់ ចង់លេងទឹង យើងក្តុកឲ្យធាប់ ចុះគាស់ដេញចាប់ញៀបគ្នាលេង ៗ ព្រះពោធិសត្វ នាងហៅ ស្ទុះស្ទាចុះទៅមិនគោតក្រែង បន់ឲ្យគេហៅទឹងចុះលេង ដោយមែស្វាខ្លួនក្មេងគ្មានគិតអ្វី ។ ដល់ហើយចុះគាស់ដេញចាប់វី រីឯនារីពួក

ស្រី ឃើញកាស់តែត្រង់ជើងសេចក្តី ឲ្យព្រះចក្រីចាប់បានមន្ទ ។
បានគេលួចដៃញៀនចង់គង្វាល់ គ្រាន់ទឹងសំគាល់ចិត្តគាផង សុទ្ធតែមាន
ចិត្តគិតប៉ុនប៉ង ឲ្យព្រះបរម៉ាប្រាសញៀនគ្រប់គ្នា ។ ព្រះកែវស្ទុះចូល
ទៅចាប់បាន ហៀនកទូលបំពានលូកបំពារ ចាប់បិទញៀនចង្កាល់ពាំង
អស់គ្នា អស់បង្កក់គ្នាក្នុងមិនញៀន ។ អស់ហ្វូងស្រី រាំងប៉ុន្មាន
ប្រុងប្រាណដៃណ្ដីមចង់ឈរបៀត នាំគ្នាវះវឹកឡើយដងទៀត ក្បួនការ
អណ្ដាតត្រង់នាងពៅ ។ ទៀបនាងត្រកងចាប់បានការ រត់ទៅស្រែស្បែ
ពោះកុមារថ្ងៃ ដល់ហើយបិទថ្កាល់ព្រះចមក្រែ ចាក់ក្នុងព្រះកាយសព្វ
មំសា ។ រីឯនាងបងឡូវពេកក្លាក់ ហ្វូងគេមិនញៀនយើងកាល់
គ្នា អ្នកប្រុសញៀនតែពៅធីតា ធីតាគេញៀនតែអ្នកប្រុស ។
គ្នាក្រោយព្រះកែវរើសការបាន ចាប់ញៀនក្លាណាទឹងប្រុះ
នាងពៅរើសបានចាប់អ្នកប្រុស ញៀនទឹងប្រុះតែដូចគ្នា ។ បងៗ
រើសការប់ទើបតែបាន ពាំងអស់ប្អូនប្រាណក្ខុះក ទឹងរើសមិន
បានដូចប្រាថ្នា បានតែធីតាទឹងអ្នកប្រុស ។ បងៗទឹងទឹងពៅ
ធីតា ចេះលេងញៀនគ្នាទឹងប្រុះ ។ មើលទៅធីតាមុខដាចុះ
នាំគ្នាពាំងអស់កំលេងចូល ។ លេងៗនាំគ្នាឡើងគោកអស់ ស្រី
ស្ទុះស្ទុះមកទៀតទូល មើលទៅកលការមិនសូវស្រួល បបួលគ្នា
វិលទៅកុំនិវិញ ។ ថ្ងៃងពីនាងដល់ពៅធីតា បែកញើសជោគស្រស់

អម្ពុញ ក្រៀមឲ្យកើតទុក្ខខ្ទះការគេញ ស្រឡាញ់គ្មានភ្លេច ពីកុមារ ។ រីឯនាងចន្ទបុទុមក្សត្រី គ្មានឃ្លាតនឹងនាងទៅជិតា លេង ទៀងនឹងប្រុសទុសកិរិយា ដេញចាប់ញៀចគ្នានឹងប្រមុះ ។ ត្បិត មិនទូលព្រះបិតា អស់យើងកល់គ្មានទោសទុស យើងគិតពិត ទូលបិតាចុះ ត្រូវទុសតាមតែព្រះរាជ្ជ័យ ។ ដើរដល់កណ្ដាល ផ្លូវហើយណា តាំងអស់បរិវារស្ពំសៅវៃ ទីឯបនតាំងបុទុមក្ស ក្សត្រី លើកចក្រីក្រៀមក្រំ ។ កាលអើយអើយកាលនោះ ថ្ងៃនីព្រះកែវកុមារ ដល់គេឡើងអស់ក្រៀមក្រំ គិតថាទុ ម៉ោះសមឃាតឆ្ងាយ ។ ទើបក្រុកថាលានាងប្អូនទៅ ប្អូនអើយនាង ទៅស្ងួតហើយ មិនដឹងថ្ងៃណាជួបគ្នាឡើយ ប្អូនអើយប្អូនទៅ នៅឲ្យសុខ ។ យើងឃោតធ្ងួចទឹកទឹកពាក កាលណាងឹងបានបាន ឃើញមុខ សមមួននៅការប្រព្រឹត្តទុក្ខ តែនេះចាំមុខកើតទុក្ខធំ ។ នាងក្តុសំដីថ្ងៃផ្តាំលា ក្រោយក្រោមខេមំម៉ៅ ថែមអើយដេជ្ញកក្រ ក្សត្រីនាងទំព្រឹទប់ចិត្ត ទឹកភ្នែកហូរព្រក្តគ្នាសុំ ថាខ្ញុំជាស្រីទុសព្រំក្រៀម ទុក្ខរកំរោកពេញក្រគិត ដឹងជាជីវិតប្អូនយ៉ាងណា ។ កាលអើយអើយ កាលនោះ ថ្ងៃនីព្រះកែវកុមារ លាហើយចេញពីទៅជិតា ក្រៀម ក្រំក្រក្រោដើរទៅ ។ ដល់ហើយប្រះខ្លួនដេកស្ទាប់ លុះ កន្ត្រាំលាយបទឹកនាងទៅ ប្អូនអើយប្អូនកាត់ចិត្តដើរទៅ ទោលបង្វៀ

នៅក្នុងព្រៃធំ ។ កាលបែកគ្នាទៅស្វែងស្មារតី បែរមើលប្អូនស្រីមុខ ចង់យំ ប្អូនធ្វើឲ្យបងកើតទុក្ខធំ រៀមបងចាំយំតាមប្អូនដែរ ។ ណាង ដើរដើរទៅស្មើកុំរួច បុកពោះត្រូវមុខទៅរ៉ែ រៀមបងដើរទៅពុំភ្លេច គិតរៀមបងបែរមើលម្តង ។ លុះដើរឆ្ងាយដាច់កន្ទុយភ្នែក ទ្រង់គឺង ស្មើរបែកចិត្តមួយម៉ឺន លុះដើរទៅដល់គោកធំហើយហោង រៀមបងប្រះ ខ្លួនដេកសំញប់ ។ បងបានដល់ដើមគោកធំហើយណា ម្ទេះសមកនឹង វាបមកត សមប្អូនរសំរឿងវិលត្រឡប់ សញ្ញាប់ងាយផ្លាទៅវិញ វិញ ។ រៀមបងសន្ទើតតណោះចិត្ត ព្រោះផ្សែកបានជួបហើយបែក ចេញ បែរបែកប្រាសទាលប្អូនសំឡាញ់ ឲ្យកញ្ញាលើកដំកល្អ ។ លុះដល់វេលាត្រូវក្នុងថ្ងៃថ្មី ភ្ញាក់ពីដំណេកកូនវង្ស ដួងចិត្តសួរកំពី មេឃា ផែនដីចាំងស៊ុកយាមើលក្មេងយល់ ។ ក្តីសង្ឃឹមសុខត្រែក្តីលាន់ ស្ទូរមេឃហាក់គង់ខានពេលដល់ មកដាប់បងឡើងបានវិល អំពល់ តែចិត្តគិតហេតុនា ។ ស្រណោះគាលស្រីបងខ្លួនរាក ស្រីបងនឹកលើក នាងផង្គា ចំដេញចាប់ញៀរនៀបចេះគ្នា មិនក្រែងខណាបារម្ភ ។ កន្ទេលដែលស្រីនាងធ្លាប់ផ្ទុក ប្អូនគេហូកហួសហើយនៃ សំណាង ទំមកឲ្យជួបប្តី ឃើញនាងហើយនៃរៀមចាំនៅ ។ បង ឃើញប្អូនស្រីនាងមកតាម ទ្រង់ស្មើរផ្កាយណាមមុខឃ្លាំងស៊ូ ស្មើរ ស្ទុះទៅពាក់លើភ្លៅ កេតកិច្ចប្អូនតៅស្មើរធ្វើចិត្ត ។ មើល

ទៅមុខប្រែនៅទាត់ស្រះ ស្រះពានចប់ណាស់មិនសៀយសៀត មើល ទៅមុខគួរឲ្យអាណិត ព្រោះរៀតខ្វាចក្រែងមិនមូលគ្នា ៣ ប្អូនខ្វាច ក្រែងបងមិនមេត្រី ជាក់ជួបប្រណីមួយវេលា ទំព្រែងតាមបងខ្ញុំងកបា នឹងបានជួបគ្នាឲ្យអស់ចិត្ត ៣ អនុជប្អូនអើយរៀមបង ចង់បំព្រែកង ហើយផ្គួកផ្គិត ព្រោះខ្វាចសន្តានគេនៅជិត នឹងគិតនិយាយការមិនបាន ៣ គ្រាន់តែឃើញគ្នានាំរេចិត្ត មិនបានមូលមិត្តនឹងកល្យាណ ក្រែងនៃ យូរទៅសំណាងមាន កុសលផលពានខាំគ្នា ៣ ឥឡូវសំណាង នៅឆ្ងាយណាស់ មិនទាន់បានច្បាស់ការត្រង់ណា រៀមបងមិនទាន់បាន ល្អៀ ឲ្យប្អូនកុំវាក្បាន់ខ្វល់ចិត្ត ។ បេះតែកើតទុក្ខតែសព្វខួន មើល មកប្អូនសំនួនរើណាណិត ស្មើស្មុះទៅឱបថើបផ្គួកផ្គិត រៀមបងគិត ក្រែងខុសការ ។ ទឹះនារអស់ស្រះទៅព្រៃខណាស់ វាំងរក្សាវាំងពាស់ ព្រៃទន្ទៀបត្រា ស្មាវរៀរនៅឆ្ងាយប្រសើរជា តែដឹងកល់គ្នាបង់ការណ៍ ជំ ។ ម្ល៉េះហើយសមបងភាន់ឃើញមុខ ទ្រព្រាតែទុក្ខឥឡូវយំ ទុកបងម្ពងនេះទុកប៉ុនភ្នំ កងខ្ទេចវែងក្រៃរាជព្រះក្ត ។ ស្រះណោះ វៃត្រង់ព្រះស្បូវសែង អកយកទ្វេងស្បូវក្រឡេវ យំថ្ងូរចប្អូសហើយហ៊ើរ ទៅ ៩! អញព្រាតនៅម្តេចនឹងបាន ។ អកអើយអកឯងកុំថ្ងូរពេក ថ្ងូរហើយយំស្រែកពន់ប្រមាណ ឲ្យអញថែមទុក្ខមិនស្រាកស្រាន្ត គិត ឲ្យវាន់មិនបានសុខ ។ ព្រស្បូវសាំទៀងអកហើយណាំ ក្តូលចិត្ត

ខ្លោចផ្សាវេទវិតក្ក ចង់តែដើរទៅឲ្យឃើញមុខ ប្អូនតូចស្រលុកសំឡាញ់ផង ។ ដល់ថ្ងៃរសៀលទាបត្រជាក់ ព្រះពាយផាត់ផ្អាកកោយលំអងត្រឡង់ហើយមកក្រេបផ្កាផង ឲ្យតែរៀមបងស្រណោចចិត្ត ។ ស្រងល់វិលវល់ណាស់នៅមិនបាន ហើយចុះចាកឋានដល់ដីពិត ដល់ពេលដែលផ្កាប៉ះទៅផ្លូតទឹក មេឃផ្ទៃងងឹតបាំងគិរី ។ សមនឹងងងឹតឥតភ្លៀងផង រៀមបងម្ចាស់ក្នុងឥន្ទ្រិយ ស្រណោះស្រណោចខ្លោចខ្ញុំខ្លី ញាំញីក្នុងចិត្តគិតខ្លោចផ្សា ។ មើលទៅរូបប្អូនល្អចំណាប់ រៀងតូចទ្រទាប់ដូចទេវតា សមនឹងវុកសក់ប៉ប្រះស្មា មុំណាវណ្ណាមិនស្រឡាញ់ ។ បើថ្ពាល់រលោងដូចត្របំ រៀងពេញក្រពុំស្តើរចេញខ្នាញ់ សមនឹងភក្ត្របងដូចគេវេញ ដើងខ្នេញដូចគេរៀបកម្រិម ។ មើលទៅវង់មុខមូលក្រឡង់ នេត្រាខ្មៅយង់ស្រស់ប៉ប្រិម មើលមុខបៃប្រិមមាត់ញញឹមផ្ទឹមទៅស្មើនឹងរូបគំនូរ ។ អញមកអង្គុយមើលតែមុខ ថ្ពាល់ពេញទ្រលុកឡើងប៉ផូរ គន់មើលចិញ្ចឹមដូចគេគូរ បបូរមាត់ស្រីរឿងពព្រាយ ។ ម្ល៉េះហើយសមបងវានឃើញមុខ ទឹងតាមទៅស្រុកប្អូនឯនាយ ដើរទៅម្នាក់ឯងក្រែងក្រាយ ស្រុកនានានៅឆ្ងាយពុំស្គាល់ផង ។ កាលអើយអើយកាលនោះ ព្រះគោឃើញមុខប្អូនសៅហ្មង សោកស្តូរហោចគ្រេចដីងដើមទង នាំគ្នាប្អូនបងចរយាត្រា ។ ចូលទៅលាក់ខ្លួនក្នុងកណ្តាលព្រៃ ខ្លាចក្រែងមានភ័យដល់អាត្មា ចាំមើលបារមីព្រេងវាសនា

បើគូកាលណាទីងបែកបាន ៗ សឹមបងនាំប្អូនដើរទៅរក នាង ទៅពន្ទកបមធីតា បងយកឲ្យបានជាបន្ត ស្នូរម្នះសែនទងប្អូន ឯង ៗ ព្រះកែវបានស្ដាប់សព្ទសំដី ត្រេកអរពេកក្រៃកត់ ចិងថ្ងៃ បានជួរកុងចិត្តឥតបំបែក ចាំមើលគូព្រេងសំណាង ផង ៗ ថ្ងៃពីនាងបងស្ដីទៅថា អើពៅធីតាៈចាមនិមល លេង ចូលទីងប្រុសលូកដៃដល់ ។ បើបគ្នាឆ្នុតឆ្លល់មិនគិតក្រែង ៗ ចាំ មើលយើងចូលព្រះបិតា មកលេងដូចគ្នាខុសតែឯង ម្ដេចមិនគិតខ្លួន ដែលនៅក្មេង មិនមានកោតក្រែងយើងកល់គ្នា ។ នាងពៅវិងហើយ ឆ្លើយតាំងយំ ថាអាងឯងធំស្ដីបំពារ វាំងឯងតាំងអញខុសដូចគ្នា កាល ដើមនរណាហៅគេលេង ៗ បង ១ ឆ្លើយថាយើងហៅពិត ប៉ុន្តែខុស ក្រិត្យតែប្អូនឯង អស់យើងកល់គ្នាគ្រាន់តែលេង ប្អូនឯងបើបគ្នាទីង ប្រមុះ ៗ នាងពៅស្ដាប់ហើយឆ្លើយតបថា ខ្ញុំអញខុសណាបានជា ខុស បងឯងព្រួតថាតែអញចុះ ចង់ឲ្យអ្នកប្រុសៈបើបដូចគ្នា ៗ ប៉ុន្តែ អ្នកប្រុសគេមិនបើប ព្រួលៈជ្រើមរំដើបកន្ទុះក ហើយមកព្រួណខចង់ ខ្ទា ថៃថាឲ្យគេខុសម្នាក់ឯង ៗ បង ១ ថាចាំទៅដល់ផ្ទះ មុខជា ដំណះការមិនលែង បើខុសលើអញស្រេចនូវព្រេង បើខុសលើឯងស្រេច សំណាង ៗ នាងពៅឮហើយភ័យតក្កមា អញគ្មាននរណាជានាគាង ទីងជួយដោះសាការណ៍គ្រប់យ៉ាង ស្មើរភ្ជាក់សងការគុំយល់ត្រៀម ៗ

មោហ៍តែស្រឡាញ់ភ្លេចស្មារតី មិនដឹងឯងស្រីខុសខ្លួនឡើយ ទម្ងន់សម
អញខំក្រគ្មានស្បើយ អញរើសសងខ្លួនខ្វះអសារ ៗ ព្រះត្រិះរិះគិត
គិតខុសព្រួយពាល មិនហ៊ានឡើងគាល់ព្រះបិតា គេចនៅដើរលយក្រោយ
បរិវារ ដល់ហើយធីតាចូលក្នុងផ្ទះ ។ បិទទ្វារសម្ងំចូលក្នុងដេក សោកក្នុង
ដំណេកគ្មានឲ្យក្រោក ខ្លាចក្រែងបិតាកាប់សម្លាប់ សម្ងំចាំស្តាប់សព្វ
សេចក្តី ។ រីឯបងៗនាំគ្នាលឿន នាំហាមអមនាងចូលវាំង
ហើយ ឡើងគាល់បិតាក្សត្រជៀសស្ន័យ ដល់ហើយក្សត្រិយ៍ព្រាយបង្គំ ។
យើងនឹងថាថ្លែងពីព្រះបាទ ក៏មានពកក្សត្រខុត្តម ឃើញពងបុត្រ
មុខក្រៀមក្រំ តែលៀងស្រីស្តីព្រួយក្នុងចិត្ត ។ ទើបមានបន្ទូលត្រាស់
សួរទៅ ថាអើនាងពៅទៅណាបាត់ ឬមួយគុះមានឈឺថ្កាត់ ក៏បាត់
មិនឃើញឡើងមកគាល់ ។ ក្សត្រិខ្វល់គប់ទៅវិញណា សូមទ្រង់មេត្តា
កាមភ័យធម៌ យើងខំព្រួយចិត្តឥតល្ហើយដល់ អំពល់ព្រោះតែពៅធីតា ។
កាលដែលនាំគ្នាទៅប្រែស្រង់ ដល់ទឹកពន្លឺទឹកឈើថ្ងា ស្រាប់តែឃើញ
ប្រុសចុះពីណា មកលេងនឹងគ្នាក្នុងស្រះស្រី ។ អស់យើងពល់គ្នាមិន
ហ៊ានជិត ខ្លាចក្រែងខុសក្រិត្យពីក្សត្រ នាងពៅចិត្តជំគ្នាខគិតអ្វី លេង
សិទ្ធខ្ញុំបច្ចប្រែបតខ្ទុះស្នេហ៍ ។ ឃើញរើសកាស់បាខញៀចគ្នាឯង ធីតាគេ
លេងញៀចអ្នកប្រុស យូរទៅទៀតញៀចខឹងប្រមុះ ក្រហមថ្ពាល់អស់
តែសព្វខ្លួន ។ ព្រះអង្គស្តាប់ហើយក្តៅក្រោធក្រៃ ញ័រក្នុងព្រះទ័យនាំ

នាក់មួន លើកទាន់គ្រែអោរផ្ទួន ១ បើឯងនាំធូនធំជាឯក ។ ខ្មោច មេកលៀនស្ដំពាំងអស់ អញយកៈពាសខុសពាំងអស់គ្នា អញឱ្យទៅតាម មើលកិច្ចការ ម្ដេចឡើយក៏ពុំប្រយ័ត្ន ។ គេលៀងពាំងអស់ឧងបុត្រ ទូល តបសេចក្ដីទៅវិញថាត ជីងជាធីតាលេងហួសក្រែ្យ ព្រះគ្នាប្រឹងបោក គេមិនស្ដាប់ ។ មើលទៅគណៈការណ៍មិនសូវស្រួល យើងខំបបួលឡើង ប្រញាប់ គេលៀងពាំងអស់ដឹងព្រួស្រាប់ បើគេមិនស្ដាប់ខំជាបង ។ វាកែ ប្រឡូងលេងខឹងប្រុស ញៀចនិងប្រមុះសើចលេងកង ខំឈរលើគោក ហោះប្រែនដង ធីតាប្រែខ្នងលេងមិនស្ដាប់ ។ ព្រះអគ្គខ្ទង់ត្រាស់ប្រើភាសា វាក់ទៅតាប់អោយប្រញាប់ ហោះពៅធីតាឱ្យមកទាប់ អញខឹងសាកសួរ សេចក្ដី ៗ ពាសីបានស្ដាប់ព្រះបន្ទូល ក្រោកក្រេវក់ចូលបន្តិះរា ត់ឡើងទៅដល់ព្រានមាត់ទ្វារ ប្រាប់ជាធីតាម្ចាស់ឱ្យហៅ ៗ ខាង ពៅស្ដាប់ហើយស្ទុតស្មារតី ស្ទុះចេញទាប់ដល់ស្មុងគ្រៅ សួរទៅ ពាសីស្រពៅពៅ បិតាឱ្យហៅមានការណ៍អ្វី ? ។ គេលៀងបន្តិទូលតប ទៅ ព្រះអគ្គឱ្យហៅសួរសេចក្ដី ដំណើរដែលម្ចាស់ទៅស្រះស្រែ ថើប អ្វីឯប្រុសខុសតិយោ ។ ព្រះអគ្គខ្ទង់ក្រោធខ្ញាល់ខ្លាំងណាស់ ប្រែមក ហៅភ្ញាសទៅតាប់ក៏ បើមិនស្ដេចខ្ទង់យកទាន់ថា គាប់កាត់សិរសា ពុំលែងឡើយ ។ នាងស្ដាប់ដឹងចប្ដូសក្នុងអាត្មា គួលចុក។ពពុំមាន សៀម ជាងដៃកញដល់ហើយ បង់ៈអើយប្អូនពៅមិនប្រែះទ ម៉ែ

ទឹកទៅខ្លាស់អស់ទាំងពាសី កើតមកជាស្រីមិនដូចគេ ស្បៃនៅមិនទៅទៀ
ស្តេចដេរ មាស្រូវខ្លាសគេគង់តែស្លាប់ ៗ គីលៀងសង្កិនសួរទៅថា
ដ្បិតព្រះនុង្ការបើប្រញាប់ បើទៅមិនទៅប្រាប់ឲ្យដាប់ ខ្ញុំអាលប្រញាប់
ចូលស្តេចវិញ ៗ នាងថាទុបងគីលៀងអើយ ដូចប្អូនឯងហើយហាក់
បណ្តាញ ចូរបងត្រឡប់វិលទៅវិញ ក្រាបទូលឲ្យអញឲ្យស្រួលផង ៗ
ខ្ញុំកូនជាប្អូនមិនហានទៅ ដ្បិតខ្លាចព្រះចៅក្រត្រីបាសច្បង តែទោ
ហាក់ប្អូនចង់ប្រឡង ចង់ឲ្យរស់បងស្លាប់កល់គ្នា ៗ គីលៀងស្តាប់
ដឹងសេចក្តីច្បាស់ លើកដៃសំពះបង្គំលា ទាំងគេទាំងអញខុសដូចគ្នា
ផ្ដាបដល់កាលណាស្លាប់គ្នានសល់ ៗ គីលៀងជាបចុះមកដល់ដំ
វិរក់ឃាតខ្នុំបានទៅដល់ ចូលក្រាបប្រណម្យប៉ក្តិគាល់ ទៀបទល់
ព្រះបាទព្រះចម៉ៅ ៗ ព្រះអង្គទតឃល់មុខាសី មកដល់ហើយនៃ
ក្រាសសួរទៅ អញ្ចាប្រើនាងឯងហៅនាងទៅ ម្ដេចឡើយផ្សៀវ
មិនឃើញមក ៗ ខាសីបង្គំទូលទៅថា នាំងទៅឃើញតែកត់ពុងសោក
ជាខ្លាចព្រះអង្គពុំហានមក ខ្ញុំរងៀនឲ្យក្រាកហើយក្រាញនៅ ៗ ព្រះ
អង្គស្លុះចុះពីលើគ្រែ ខ្ញែនាបាទនគ្រពាលធ្មៅ ថាទុមហោរ
កូនកំឡៅ ធ្វើឲ្យអញក្ដៅខ្លាស់អស់ក្រ្ត ៗ បងៗអញមិនទុក
ធ្វើអ្វី កើតមកជាស្រីអាស្រូវភាស ដូចស្រីសៅដៃដើរលេងពាស
ផ្តេសផ្តាសប្រឡែងលេងនឹងប្រុស ៗ មីងមិនដឹងអញគ្រកូលក្សត្រ

កូនមួយត្រូវកាត់ពោលទៅចុះ វាមើលឃើញមេអញមិនខ្លាចខ្លួន ហើយដើររកប្រុសតាមចិត្តវា ៗ ហើយអស់ពេជ្ឈឃាដទៅឲ្យឆាប់ ចូរឯងព្រួតចាប់ទៅធីតា ចងខ្នោះចំណងច្រ៉ាប្រការ កុំឲ្យមេត្តាគិតប្រណី ៗ ចាប់ចងវានាំទៅឲ្យឆាប់ វាយវាស្អប់សោកយកសំដី ម្ដេចវាព្រហើនខ្លួនជាស្រី ចិត្តធំអប្រិយមិនខ្លាចស្លាប់ ៗ ពេជ្ឈឃាដចូលទៅបង្គំលាចាប់ដាវម្ហូមាត់ប្រញាប់ ទៅដល់ពេជ្ឈឃាដព្រួតគ្នាចាប់ ប្រាណនាងផ្ដួលផ្កាប់មុខលើក្ដារ ៗ ពេជ្ឈឃាដចាប់ចងមិនប្រណី កាលនោះនាងស្រីពៅធីតា ស្រែកយំអង្វរពេជ្ឈឃាដថា បងអើយៈមេត្តាស្ដាប់ខ្ញុំហើយ ៗ ពេជ្ឈឃាដថាម្ចាស់ថ្លែងស្ការ៍ ដ្បិតព្រះចក្រក្រិតត្រាណត្រើយ ទ្រង់ដីកនាំៈទៅឥឡូវហើយ វាយដេកខម្ល័យថ្ងៃអាយ៉ៈងាយគក ៗ នាងនាថស្ដាប់ហើយរឹងរិតតភ័យ ព្រះហឫទ័យសមក្ស័យបង់ជីវិត ស្ដាយខ្លួនៈនៅក្មេងវែងក្រិត មិនទាន់អស់ចិត្តស្លាប់មរណា ៗ

បទឱតពិលាប

សោកក្ដាមនាងស្ទុកស្នាតើហើយ ផ្ដួលដេកកៀកកើយលើពសុធា
ពេជ្ឈឃាដចាប់វែងទៅម្ហូមា ដល់ដាក់នៅនាមុខព្រះលាន ៗ ថ្ងៃង
ពីនាងនាថបង្ខុមា ដឹងថាធីតាសុខមែនមាន ឃើញកូនសន្ធប់បាត់
វិញ្ញាណ មានតាមនាថកល្យាណៈឡើងសុំទោស ៗ ជាទេ!
សូមម្ដេចព្រះភូមី សូមទ្រង់ប្រណីមេត្តាប្រោស ខ្លួនកូននៅតូច

បានជាខុស សន្តោសជៀតកូននៅក្នុងណាស់ ៗ បងាំងម៉ែងកុំបេះ
ស្រដី គិតដាច់សិរសីតាំងក្នុងតាស់ ម្ជឹងហើយហានយកខ្លួនមកប៉ះ
ឬមួយបង់ផ្តាស់កូនរាវិញ ៗ នាងភ័យហើយថ្វាយបង្គំលា រត់ចេញមី
ម្នាវិលមកវិញ ឲ្យញថា៖កូនពៅសំឡាញ់ ម្តាយខ្លាចរត់ចេញមក
ហើយណា ៗ ហើយនាងរត់ចូលទីបន្ទំ ចូលពួនសម្ងំសោយសោក
កូនអើយធ្លាប់ឃើញមុខមាតា ឥឡូវនេះណាជួយកូនបាន ៗ

បទពិលាប

ម្ល៉េះហើយសមកូនស្លាប់ម្នាក់ឯង ព្រាត់ចិត្តខ្វិនប្រាសាទហាន កូន
ធ្លាប់ដេកពូកដេកគ្រែយាន ឥឡូវប្រែះប្រាណដេកដោយដី ៗ នាង
រាប់ទំនួញខ្លួនញសព្វគ្រប់ ទោះទន់ផ្អែលផ្អប់ដួលទៅទី សោយ
សោកសន្ទប់បាត់ស្មារតី វរក្សត្រីដួលដេកនៅ ៗ កាលៈអើយអើយ
កាលនោះ ព្រះបាទរាមាក្សត្របរទៅ ទកយល់បុត្រសន្ទប់នៅ
ក្រោកក្រេះរត់ទៅចូលបន្ទំ ៗ ព្រះអង្គប្រែះប្រាណសោយសោក
ផ្អែកក្ដិនទុកសែនបុកគ្រាំ មិនបង់ឃើញមុខកើតទុក្ខធំ តែឃើញកូនយំ
ចាន់មេត្តា ៗ ថាឱ!កូនស្រីមាសឪពុក ស្ទាបបានលើកមុខព្រះបិតា ឥឡូវ
កូនលង់ខុសក្រិត្យា បិតានឹងទុកក៏មិនបាន ៗ វើយអស់ពេជ្ឈឃាដសែន
បេញដាច់ ប្រែផ្លែឲ្យផ្ទាប់យាមគ្រប់ប្រាណ ទំពក្សូទៀងនាំបេញបាន
ដល់ព្រៃស្មសានសម្លាប់ទៅៗ រើយឯងស្ទាបមើលដំណើមក ភក្តុកផ្លាហ្វូស

ហើយនៅ? ពេជ្ឈឃាដស្ដាប់ហើយស្ទាស្ទុះទៅ ស្ទាបមើលនៅក្ដៅ ដង្ហើមមាន ៗ ក្រាបទូលគ្រាន់តែជួលសង្ខុប ពាក្យក្អឹកតែសព្វក្ដៅអស់ប្រាណ ហើយនាំគ្នាសែងដើរទៅថ្កាន ដាក់នាងកល្យាណដេកនៅដី ៗ ព្រះអង្គឃើញគេសែងចេញទៅ ទាំងនៅក្ដៅមិនចេញស្ដី ឲ្យកើតមេត្តាត្រាប្រណី កូនស្រីកុំវង្វេងបិតា ៗ ទាំងព្រះភក្ត្រស្ងួតកម្ពូចឯង ឪពុកនឹងលែងដោះទោសា នឹកទៅខ្លួនអស់ស្ត្រីប្រជា រាប់ហ្វឹងចិន្តាថាអ្វី ៗ.

កាលអើយៗអើយកាលនោះ នាងនាថបុប្ផាកល្យាណី លុះយប់ត្រជាក់ដឹងស្មារតី វង្វេងក្រៀមក្រំតាមកូន ៗ ពួកគេសែងនាំទៅក្រៅ នាងវង្វេងតាមទៅទាំងយប់សូន្យ ដល់ហើយនាងឱបត្រកោបកូន យកដៃអង្រួនឲ្យរើប្រាណ ៗ កូនអើយក្រោកឡើងម្ដាយមកហើយ កុំដេកថ្ងៃឡើយកូនកល្យាណ ក្រោកមើលមុខម្ដាយឲ្យស្រួលក្ដី ចាំចាកប្រាណ ឃើញម្ដាយផង ៗ ហៅហើយនាងហូរទឹកភ្នែកស្រក ប្រះទូងដួលទាក់លើផែនដី ខ្ញុំថាឪកូនពៅពីសី មាសថ្លៃកុំគួរស្លាប់ចោលម្ដាយ ៗ

បទទិត

កាលហើយអើយកាលនោះ ថ្ងៃធំពីនាងពៅស្រស់ធីតា បានដឹងស្មារតីឡើងភ្លឺណា ទឿងគេផ្ដាំទុំយំយល់ ៗ ខ្ញុំនឹងសោកទៅជាប់កាប់ចិត្តណាស់ ដីផ្កាបំផ្លូវងកណ្ដាលពល មើលឃើញតាត្រូកន្លល់ ខ្ញុំកូន

សូមគាល់បង្គំលា ។ មើលទៅទោសកូនដល់ជីវិត តែក្មេងពិតមិនមរណា ខ្ញុំគួរពុំគាន់ឃើញបិតា ថាហើយសោកាសន្ធប់លង់ ។

១៧

កាលអើយអើយកាលនោះ នាងនាថបវរស្រីឆោមយង់ ឃើញកូនសន្ធប់បាត់ស្មូនស្មុង ឱបអង្គសន្ធប់គរលើគ្នា ។ គ្រានោះពេជ្ឈឃាដទាំង ៤ នាក់ ឃើញនាងវរលក្ខណ៍បវរមា សន្ធប់ដេកគរនៅលើគ្នា គិតភ័យខ្ទេចខ្ទាំគិតគ្នាថា ។ ពេជ្ឈឃាដវរៈថាយើងគិតទៅ ទូលក្សត្រឲ្យទៅតាមសេចក្ដី វរៈថាកុំអាលទូលឡើយអែ ក្រែងព្រះបន្ទោសខ្ញុំថែរទៀត ។ ពេជ្ឈឃាដម្ខាងហានឡើងក្រាបទូល ជូនការណ៍មិនស្រួលក្រែងអៀត ពេជ្ឈឃាដចូលទៅអង្គុយបៀត ស្ដាប់មើលនាងនាថក្រែងមរណា ។ លុះដល់អន្ទាក្រសាន្តឡើងម្នាក់ ត្រូវអង្គក្រដាត់បាននាងបញ្ញា ដើបរួចតែនាងបវរមា នាងនៅពីកាសន្ធប់នៅ ។ នាងដាស់អម្រែនទៅកូនថា ក្រោកឡើងនាបរក្ខាយនេះទៅ ម្ដាយស្ដាប់នោះហើយណាកូនទៅ ខ្លាចក្រែងព្រះទៅធ្វើទោសា ។ ដាស់ហើយនាងក្រោកដើរចេញទៅ ទ្រោចចិត្តតាមផ្លូវសោយសោកា ដល់ហើយនាងចូលដំណាក់ លុះព្រះសន្និយាក្មេងឡើងដាក់ ។ នឹងថ្ងៃពីនាងនៅពីគា បព្រានហើយណាបានក្ញាក់ គិតភ័យស្រស្រុបសន្ធប់ដាក់ វរលក្ខណ៍អង្វរពេជ្ឈឃាដថា ។ អ្នកអើយសូមលាលោះលែងទោស តាមតែអ្នកប្រោសខ្ញុំនេះណា កុំគាប់-

ខ្ញុំតាមបរិចារិកា មេត្តាលែងខ្ញុំយកតែបុណ្យ ៗ ពេជ្ឈឃាដចាំងបួន ធ្វើយទៅថា ដៀកព្រះឧត្ដារៈប្រឹមម្ងន់ តែខ្ញុំលែងទោសក្រែងខ្លួនស្ទុង នឹងបង់ជីវិតផងខ្ញុំមិនលែង ៗ នាងស្ដាប់ពេជ្ឈឃាដហើយគិតភ័យ ប្រឹងជូនសំពះគេខ្ញុំថាថែម ខ្ញុំនេះអើយមេចទៀយស្លាប់ពីក្មេង មិនទាន់បានលេងឲ្យអស់ចិត្ត ៗ ខាងបងក៏លៀនចាំងអស់គ្នា ខ្ញុំសូមស្លាលាផ្ដាច់ជីវិត ពីដើមធ្លាប់លេងប្រលែងស្និទ្ធ ឥឡូវកុំគិតឃ្មួនធ្វើអ្វី ៗ នាងនឹកព្រះកែវកុមារ ដូចដាក់ស្នាព្រះស្វាមី ម្ល៉េះសមតាមមកដល់បុរី មិនដឹងប្ដីស្រីស្លាប់ម្នាក់ឯង ៗ ក្លិចក្សាស់ពេជ្ឈឃាដដឹកនាំទៅ បណ្ដើរនាងទៅខ្សែបងជ្រែង ទ្រូងព្រានត្រាក្រោយទ្រូងដឹកទាញ ស្រែកយំកន្លង ៗ ក្រញ៉ាញមិនទៅ ៗ

បទទុតពិលាប

ពេជ្ឈឃាដក៏យកកំបែកឈាមព្រាល នាំដល់កណ្ដាលផ្សារទៅដើ អស់ម៉ាំងអ្នកផ្សារធ្វើលះខ្លះៗ ថាទេ! នាងនៅមានហេតុអ្វី ៗ ខ្លះថាប្រហែលជាពានកំង ឈរមើលកាន់កាំងក្តួចស្មាគេ អាណិតនាងនៅខុះប្រិមប្រិយ មិនគួរត្រូវក្តីដល់ជីវិត ៗ មើលទៅរូបឆោមស្រស់ក្រយង់ ទើបតែជំទង់ក្រមុំពិត ចាំងអស់គល់គ្នាតែងអាណិត អួលចិត្តទឹកភ្នែកតែគ្រប់គ្នា ៗ នាងនៅលេតស្លុតស្មារតី ពាហានដឹកដៃដើរដោយផ្សារ ខ្លះរុញខ្លះព្រានជួលផ្ដាប់ផ្កា ដល់ទីបាតាដែលធ្វើគត់ ៗ ដល់ហើយប្រាប់នាងឲ្យអង្គុយ បង្គាប់លើកដៃប្រណម្យលុត ពេជ្ឈឃាដ

រៀបចំយ៉ាងមកចត់ ដែលគ្នាត់គ្រួតក់មកៈពីនត្រា ៗ ប្ដូរនាងទាំ
ផ្ចង់ព្រះស្មារតី នឹកគុណព្រះស្រីពសុធា ធ្លាប់ថ្នាក់សង្រួមទំការនា នឹក
គុណមាតាព្រះបិតា ៗ នាងឃើញមុខវាវស្រៀវស្រពោច់ ហើយ
នឹកទាំងឡប់ព្រះនេត្រា លើកហត្ថប្រណម្យលើសិរសា ការនានឹកគុណ
ព្រះជិនស្រី ៗ ភ័យពេកសង្រួមចិត្តមិនបាន នាងនាដកល្យាណស្មុក
ស្មារតី នឹកឃើញមាតាហើយក្រត្រែ ថាឱ! ម្ចាស់ថ្លៃមាសកូនអើយ ៗ
ម្ដេចនៅព្រងើយមិនឈឺចិត្ត គ្មាននឹកអាណិតកូនសោះឡើយ គេកាប់
ចកូនស្វៀវហើយ មាតាមកជួយកូនផាប់ក៏ ៗ

សង្ខេបតែប៉ុណ្ណោះ

នៅមានតវគ្គ ៣ ទៀត

វគ្គ ៣ ដើមពេជ្ឈឃាដសម្លាប់នាងពៅ ព្រះសង្ឃឡើងវិញ . ៗ
កណ្ដាលនាងពៅជួបនឹងព្រះកែវ ព្រះគោរៀបការឱ្យ......
ចុងបំពាក់ព្រំកំរិតឡុកមាន់ជល់ បើការមិនបានស្ដេចយកទោស

★★
★ ★
★ ★